

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M.**, bývajúceho v **Ž.**, proti žalovaným **1/ A., 2/ P.**, obom bývajúcim v **B.**, **o určenie, že žalovaný 1/ nie je vlastníkom nehnuteľností, o určenie, že majetok poručiťa patrí do dedičstva a o určenie, že vecné bremeno zriadené v prospech žalovanej 2/ je zriadené neplatne**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 19 C 172/05, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. februára 2007 sp. zn. 15 Co 19/07, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. februára 2007 sp. zn. 15 Co 19/2007 **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 20. februára 2007 sp. zn. 15 Co 19/2007 zastavil odvolacie konanie a rozhodol o trovách konania tak, že žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Uviedol, že žalobca nezaplatil súdny poplatok za podané odvolanie (určený podľa položky 1 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov v sume 9.000,- Sk) v stanovenej 10 dňovej lehote, hoci výzva na jeho zaplatenie spolu s poučením o následkoch jeho nezaplatenia, bola riadne doručená jemu, aj jeho právnomu zástupcovi. Námietku žalobcu, že bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku v nesprávnej výške, považoval za bezpredmetnú.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal včas odvolanie žalobca (ďalej len „odvolateľ“) a namietal jeho nezákonnosť. Uviedol, že vo veci súdneho poplatku za podané odvolanie rozhodoval krajský súd ako súd prvého stupňa (a nie súd odvolací), i napriek tomu, že vo veci samej (vo veci odvolania proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo 6. decembra 2006 č.k. 19 C 172/05-113 – pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) konal ako súd druhého stupňa. Preto, keď krajský súd žalobcu poučil o tom, že voči uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, nie je odvolanie prípustné, postupoval nesprávne. Z ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) totiž vyplýva, že odvolateľ má možnosť zaplatiť súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu, ktorým súd zastaví konanie pre nesplnenie poplatkovej povinnosti. V závere odvolania uviedol, že i samotné rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Krajský súd vyrubil súdny poplatok z každého výroku, ktorého určenia sa žalobca v podanom návrhu domáhal, hoci zákon o súdnych poplatkoch takúto možnosť nepripúšťa a stanovuje, že súdny poplatok sa platí z návrhu ako celku. Rovnako nesprávne postupoval súd, keď neurčil sadzbu súdneho poplatku podľa právneho stavu platného v čase začatia konania pred okresným súdom, ale podľa stavu platného v čase podania opravného prostriedku, pričom je zřejmé, že odvolacie konanie a konanie jemu predchádzajúce tvoria jeden celok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie, skúmal dôvodnosť podaného odvolania a zistil, že v danom prípade chýbajú zákonom požadované procesné podmienky na vecné preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

V prejednávanej veci smeruje odvolanie žalobcu proti uzneseniu, ktorým krajský súd rozhodol po 1.1.2006 o zastavení odvolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské súde rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 10a ods. 1 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 12 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom v čase rozhodovania odvolacieho súdu, vo veciach poplatkov rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon.

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Vyššie citované zákonné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujú funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na konanie o veci. Tento súd je oprávnený rozhodovať o 1/ riadnych opravných prostriedkoch, t.j. odvolaniach, vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (zhodne s tým je podľa § 201 O.s.p. spôsobilým predmetom odvolania len rozhodnutie súdu prvého stupňa) a o 2/ mimoriadnych opravných prostriedkoch, t.j. dovolaniach, za predpokladu, že je dovolaním (nie odvolaním) napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako súdu odvolacieho.

Zákon o súdnych poplatkoch novelou účinnou od 1.1.2006 (do 30.6.2007) stanovil, že vo veciach poplatkov, rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený poplatkový úkon vykonať. Keďže vo veciach poplatkov za odvolanie je týmto orgánom krajský súd, bol tento kompetentný rozhodnúť o zastavení odvolacieho konania, ak žalobca poplatok splatný podaním odvolania nezaplatil súčasne s podaním opravného prostriedku, a ani na výzvu odvolacieho súdu, aby poplatok uhradil v lehote desiatich dní od jej doručenia.

Rozhodovanie krajského súdu, v rámci preskúmavania rozhodnutia okresného súdu, o zastavení odvolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa. Je potrebné ho považovať za rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Na tejto skutočnosti nič nemení ani ustanovenie § 10 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, na ktoré sa žalobca odvoláva, a ani

skutočnosť, že rozhodnutiu krajského súdu o zastavení odvolacieho konania nepredchádza iné rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Keďže žalobca napadol odvolaním uznesenie krajského súdu v konaní, v ktorom tento nevystupoval ako súd prvého stupňa, ale súd odvolací (spis mu bol predložený za účelom preskúmania rozsudku súdu prvého stupňa), Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný na rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku.

Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci, inak patriacej do právomoci súdov, je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorý má za následok zastavenie konania. So zreteľom na túto skutočnosť Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní žalobcu zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s 243c O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné na záver uviesť, že účastník konania je povinný splniť si poplatkovú povinnosť súčasne s podaním opravného prostriedku. Ak si ju nesplní, a to ani po výzve súdu s poučením o procesných dôsledkoch jej nerešpektovania, ide o konanie (opomenutie), za ktoré následne nesie aj procesnú zodpovednosť.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2007

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: